

ABSTRAKT

Diplomová práce je zaměřena na jednu ze stěžejních událostí, která provázela první poválečné roky v Československu, a sice odsun německých obyvatel. Pozornost je věnována území bývalého okresu Sušice v jihozápadních Čechách, kde žila početná německá menšina. Samotná Sušice byla vždy městem s převážně českým obyvatelstvem a ani nebyla po roce 1938 přičleněna k Německé říši. Hranice se však nacházela těsně za městem a v mnoha obcích spadajících do okresu byl silný germánský vliv. Po roce 1945 to byl právě Okresní národní výbor Sušice a Místní národní výbor Sušice, který řešil otázku vysídlení Němců. Během roku 1946 a počátkem roku 1947 probíhal organizovaný odsun německých obyvatel z této oblasti. Vysídlení proběhlo ve dvanácti hlavních transpotech. Na konci čtyřicátých let probíhal ještě tzv. dodatečný odsun. Většina německých obyvatel se usídlila těsně za hranicemi v Bavorsku a bavorských lesích. Šumava v poválečných letech zaznamenala velký úbytek obyvatelstva a vzhledem k tomu, že nešlo o příliš atraktivní oblast z hlediska obživy ani přírodních a povětrnostních podmínek, mnoho vysoko umístěných šumavských obcí zcela zaniklo. Zbytky zaniklých vesnic a osad můžeme pozorovat na mnoha místech šumavských lesů dodnes.

KLÍČOVÁ SLOVA

Odsun Němců, okres Sušice, 1945-1947, poválečné dějiny